



9.2.2015

Б 8-0139/2015

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно хуманитарната криза в Ирак и Сирия, в частност в контекста на „Ислямската държава“
(2015/2559 (RSP)).

Алън Смит, Барбара Лохбилер, Карима Дели, Игор Шолтес
от името на групата Verts/ALE

Б 8-0139/2015

Резолюция на Европейския парламент относно хуманитарната криза в Ирак и Сирия, в частност в контекста на „Ислямската държава“ (2015/2559 (RSP)).

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Ирак и Сирия,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно Ирак и Сирия, и по-специално заключенията от 15 декември 2014 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет относно Ирак и Сирия от 30 август 2014 г.,
- като взе предвид декларациите на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно Ирак и Сирия,
- като взе предвид резолюциите на Съвета за сигурност на ООН № 2139 (2014 г.), 2165 (2014 г.) и 2170 (2014 г.) и Резолюция S-22/1 на Съвета на ООН по правата на човека,
- като взе предвид доклада до ООН на независимата международна анкетна комисия относно Сирийската арабска република, озаглавен „Върховенство на терора: животът под режима на „Ислямска държава в Ирак и Сирия“ в Сирия“, от 14 ноември 2014 г.,
- като взе предвид изявленията на генералния секретар на ООН относно Ирак и Сирия,
- като взе предвид неотдавна направените изявления на Върховния комисар на ООН за бежанците, г-н Антониу Гутереш , относно положението на сирийските и иракските бежанци,
- като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище на НАТО от 5 септември 2014 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС относно международното хуманитарно право, относно защитниците на човешките права и относно насърчаването и защитата на свободата на религията или убежденията,
- като взе предвид заключенията на Международната конференция за мир и сигурност в Ирак, проведена в Париж на 15 септември 2014 г., както и последващата първа среща на равнище за 60-те държави от Световната коалиция срещу „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ (ИДИЛ), проведена в Брюксел на 3 декември 2014 г.

- като взе предвид Международната конференция на високо равнище относно положението с бежанците от Сирия — „Подкрепа за стабилността в региона“, проведена в Берлин на 28 октомври 2014 г., както и свиканата от ВКБООН конференция на донорите на равнище министри на 9 декември 2014 г. относно презаселването и други форми на прием на сирийските бежанци,
 - като взе предвид Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна, както и законодателната си резолюция от 17 януари 2013 г. относно това споразумение¹,
 - като взе предвид съвместното съобщение от 6 февруари 2015 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и Европейската комисия, озаглавено „Елементи за регионална стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и заплахата от „Ислямска държава“ (Даиш),
 - като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че конфликтът в Сирия, който навлиза в петата си година, доведе до хуманитарна катастрофа с безпрецедентни мащаби от Втората световна война насам; като има предвид, че според данни на ООН конфликтът е довел до смъртта на повече от 200 000 души, по-голямата част от които цивилни лица, и до вътрешното разселване на повече от 7,6 милиона души и е поставил повече от 12,2 милиона сирийци в Сирия в отчаяна нужда от помощ; като има предвид, че 212 000 души все още са под обсада – 185 000 от правителствените сили и 26 500 г. от опозиционните сили; като има предвид, че над 3,5 милиона сирийци са избягали от страната си — главно в Ливан, Турция, Йордания, Ирак и Египет — и понастоящем представляват най-голямото бежанско население в рамките на мандата на ВКБООН в световен мащаб;
- Б. като има предвид, че хуманитарното положение в Ирак продължава да се влошава, а потребностите се увеличават; като има предвид, че над 5,2 милиона души спешно се нуждаят от хуманитарна помощ, а над 2,1 милиона иракски граждани са вътрешно разселени; като има предвид, че 3,6 милиона души живеят в контролирани от „Ислямската държава“ (ИД) територии, 2,2 милиона от които се нуждаят от спешна помощ, и като има предвид, че е особено трудно да се достигне до тези хора; като има предвид, че над 500 000 иракчани са избягали от източната част на Ирак от лятото на 2014 г.; като има предвид, че в Ирак също така се намират над 233 000 сирийски бежанци;
- В. като има предвид, че ИД е извършила многобройни злоупотреби, нарушения и престъпления срещу населението в северната част на Ирак и Сирия; като има предвид, че тези тежки деяния включват масови екзекуции и етническо прочистване, което се равнява на геноцид срещу някои религиозни групи, и по-специално шиитите, насилствена смяна на вероизповеданието, насилствени разселвания, убиване с камъни и отрязване на крайници, принудителни

¹ Приети текстове, P7_TA(2013)0023.

изчезвания и изтезания; като има предвид, че атаките на ИД са по-специално насочени срещу етнически и религиозни малцинства, като например шиитски, язидски, християнски, шабакски, какайски и сабейски общности; като има предвид, че ООН също така докладва за системно сексуално насилие и поробването на жени и деца, вербуване на деца за самоубийствени бомбени нападения, сексуален и физически тормоз и изтезания;

- Г. като има предвид, че продължава ежедневно да се докладва за масови военни престъпления и други нарушения на международното хуманитарно право и право в областта на правата на човека от различни страни в конфликта, и особено режима на Асад;
- Д. като има предвид, че в конфликта в Ирак са загинали най-малко 12 000 души и са ранени 22 000 само през 2014 г.; като има предвид, че в конфликта в Сирия са загинали над 200 000 души от 2011 г. насам;
- Е. като има предвид, че атаките на иракското правителство срещу мирните като цяло протести в западната провинция Анбар, като например убийството на 90 демонстранти през април 2013 г. в Хавийа и на 17 участници в протестите през декември 2013 г. в Рамади, допринесоха за избухването на въстание срещу него; като има предвид, че шиитските милиции, подкрепени от иракското правителство, оглавиха силите за сигурност в борбата срещу „Ислямска държава“ и от позицията си на сила безнаказано извършваха отвлечения, извънсъдебните екзекуции, изтезания и масово разселване на хиляди семейства; като има предвид, че правителството не потърси никаква отговорност за злоупотребите, извършени от страна на тези милиции или от правителствените сили;
- Ж. като има предвид, че военните позиции на място в Сирия и Ирак не са се променили значително след започването на въздушните удари от международната коалиция, ръководена от САЩ, през август 2014 г.; като има предвид, че „Ислямска държава“ продължава да контролира природните ресурси и територия в големи части на Ирак и Сирия; като има предвид, че ИД загуби позиции в град Кобане/Ейн ал Араб, части от Мосул и редица градове в провинция Ал Анбар;
- З. като има предвид, че сирийският режим продължава да се въздържа от атаки срещу стратегически позиции на ИД;
- И. като има предвид, че усилията под егидата на ООН, под ръководството на специалния пратеник на ООН за Сирия, Стафан де Мистура, за договаряне на политическо решение на сирийския конфликт, досега не успяха да доведат до съществен напредък;
- Й. като има предвид, че според Службата на върховния комисар на ООН за бежанците почти 50 % от всички сирийци са загубили домовете си и 40 % от бежанците са принудени да понесат неотговарящи на стандартите условия на живот, с дългосрочни последици за образованието на два милиона деца бежанци; като има предвид, че според ООН трима от всеки четирима сирийци живеят в бедност, а безработицата е над 50%; като има предвид, че две трети от сирийските бежанци в Йордания живеят под прага на бедността и че 55% от бежанците в

Ливан живеят в приюти в мизерни условия; като има предвид, че в приемащите държави са се засилили насилието и дискриминацията срещу бежанците;

- К. като има предвид, че ВКБООН отправи апел към държавите да предоставят най-малко 130 000 места за презаселване на бежанците от Сирия до 2016 г.; като има предвид, че държавите — членки на ЕС обещаха около 36 000 места;
- Л. като има предвид, че Върховният комисар на ООН за бежанците предупреди, че страните, приемащи сирийски бежанци, и по-специално Ливан и Йордания, „станаха свидетели на драматично увеличаване на населението, което претовари националната инфраструктура, училищата и болниците, създаде затруднения с водоснабдяването и енергоснабдяването, сериозно засегна публичните финанси и създаде икономически трудности за много хора сред населението на приемащата държава“;
- М. като има предвид, че макар че хуманитарните нужди нарастват бързо и значително, агенциите на ООН и други хуманитарни организации са изправени пред хроничен критичен недостиг на финансиране; като има предвид, че призивът на ВКБООН за регионално реагиране на въпроса с бежанците получи само 51 % финансиране, считано от януари 2015 г., с бюджетен недостиг от 1,8 милиарда щатски долара; като има предвид, че Световната продоволствена програма на ООН бе принудена да прекрати временно основна хранителна помощ за 1,7 милиона сирийски бежанци през декември 2014 г. поради липса на финансиране;
- Н. като има предвид, че от началото на конфликта ЕС мобилизира повече от 3,1 милиарда евро за оказване на помощ и за възстановяване за сирийските граждани в тяхната страната, както и за бежанците в приемащите страни; като има предвид, че Механизмът на ЕС за гражданска защита също беше задействан, за да улесни бързото разпространяване на помощ и експертен опит в региона;
- О. като има предвид, че Върховният комисар на ООН за бежанците Антониу Гутереш заяви на 29 януари 2015 г., че само две държави в Европа — Швеция и Германия — до този момент са реагирали на необходимото равнище, за да се отговори на потребностите на сирийския народ; като има предвид, че г-н Гутереш призова ЕС да обмисли налагането на система от квоти, за да се гарантира по-справедливо третиране на лицата, търсещи убежище;
- П. като има предвид, че ВКБООН увеличи своите зимни помощи, като стартира зимна програма в размер на 206 милиона щатски долара, за да се подпомогнат милиони уязвими хора в региона; като има предвид, че въпреки положените усилия много бежанци са принудени да живеят в незавършени сгради и неподходящи приюти, в които са изложени на температури под нулата, силни снеговалежи и силни ветрове; като има предвид, че приблизително 740 000 вътрешно разселените иракчани са приютени в неотговарящи на стандартите жилища и че Съветът на ООН по правата на човека се стреми да предостави зимна подкрепа на 600 000 разселени лица в Ирак;
- Р. като има предвид, че децата съставляват 52 % от бежанците в региона и че почти 2 милиона деца са бежанци; като има предвид, че УНИЦЕФ предоставя зимна

помощ в Сирия, Ирак, Ливан, Йордания и Турция на 916 000 от всичките 1,3 милиона нуждаещи се деца; като има предвид, че УНИЦЕФ и Световната продоволствена програма стартираха кампания за зимна парична помощ през януари 2015 г.; като има предвид, че според г-жа Кюн Ва Кан, помощник генерален секретар на ООН по хуманитарните въпроси, операциите на ООН страдат от липса на финансиране, като са получени едва 39 % от необходимите 2,3 милиарда долара; като има предвид, че ВКБ ООН заяви, че работата по места, за да се предостави на цивилните и на бежанците помощта, от която се нуждаят, е все още много трудна;

1. изразява дълбоката си загриженост относно хуманитарната трагедия, която все още се разгръща в Ирак и Сирия на безпрецедентно равнище в най-новата история;
2. отново осъжда категорично продължаващите и широко разпространени нарушения на правата на човека и други нарушения, извършвани от държавни и недържавни участници и в двете държави;
3. признава, че е насилието, упражнявано от „Ислямска държава“ е един от многото фактори, които допринасят за хуманитарната криза в Сирия, Ирак и в по-широкия регион; в тази връзка призовава международната общност да подкрепя политическия процес за облекчаване на страданията на милиони хора от всички религиозни и етнически групи;
4. подчертава, че въпреки заплахата, която представляват въоръжените и екстремистките групи от всички страни, действията на ЕС в отговор на нуждите от хуманитарна помощ в Сирия и Ирак следва да останат верни на определени принципи и в съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ и международното хуманитарно право; призовава ЕС при действията си да не поставя в зависимост спешното предоставяне на помощ от политическа програма, свързана с борбата с тероризма;
5. призовава всички страни в конфликта да спазват международното хуманитарно право и да гарантират, че цивилното население е защитено, има безпрепятствен достъп до медицински съоръжения и хуманитарна помощ и е в състояние да напусне областите, засегнати от насилие, по безопасен начин и с достойнство;
6. остава дълбоко загрижен във връзка със заплахата от ИД за населението, както в Ирак и Сирия, така и извън тези държави; осъжда екстремистката идеология и жестокостите, извършвани от ИД в областите под неин контрол, в това число извънсъдебни екзекуции, тежки прояви на насилие срещу религиозни и етнически малцинства, брутално подчиняване на жените и момичетата и убиване на заложници;
7. подчертава, че не следва, в резултат от появата на „Ислямска държава“ като основен регионален фактор и като основен център на международното внимание от лятото на 2014 г., да се забравя основната и непрекъсната отговорност на другите участници в настоящата хуманитарна катастрофа, включително и на първо място режима на Асад, а също и предишното правителство на Ирак, както

- и отговорността на други местни милиции и враждуващи страни;
8. отново осъжда категорично и най-сурово престъпленията, извършвани от страна на сирийското правителство срещу неговото население; осъжда използването на химически оръжия от Сирия, и по-конкретно газообразен хлор, срещу цивилни граждани и опозиционни групи, включително през април 2014 г., в нарушение на предишните международни ангажименти на държавата;
 9. призовава сирийското правителство незабавно да прекрати използването на запалителни оръжия в Сирия; призовава подписалите държави, включително Русия и Китай, да призовават Сирия да зачита международния протокол за забрана на запалителните оръжия;
 10. осъжда широкото използване от страна на сирийското правителство на касетъчни боеприпаси срещу населението, в нарушение на Резолюция 68/182 на Общото събрание на ООН от декември 2013 г., подкрепена от 140 държави;
 11. осъжда продължаващите бомбардировки от страна на Сирия с неуправляеми силно експлозивни варелни бомби срещу цивилни лица при незачитане на Резолюция 2139 от 22 февруари 2013 г. на Съвета за сигурност на ООН, като например въздушните атаки на сирийското правителство срещу Алепо, при които са убити поне 3 557 цивилни граждани само през 2014 г.;
 12. осъжда стратегията на Сирия за обсади, чрез които да принуждава гладуващото население да се подчини и така да си възвръща територия, по-специално в Хомс, бежанския лагер Ярмук в Южен Дамаск, Дарая, Източна Гута, Моадамея, като по този начин са засегнати 200 000 цивилни граждани и се нарушава Резолюция 2139 (2013 г.) на Съвета за сигурност на ООН, която изисква от всички страни „незабавно да вдигнат обсадите на населени райони“;
 13. призовава „Ислямска държава“, Джабхат ал-Нусра, правителството на Ирак, кюрдските органи в Сирия и правителството на Сирия да освободят всички лица, станали обект на произволни задържания; призовава правителството на Сирия да освободи над 85-те хиляди лица, задържани понастоящем от началото на сирийската революция от 2011 г. при условия, равностойни на насилствено изчезване;
 14. осъжда екзекуциите и изтезанията от страна на „Ислямска държава“, както и избиването на няколко хиляди задържани под стража през 2014 г. в сирийски военни болници, за което свидетелстват сирийски военни бегълци и неправителствени организации за правата на човека;
 15. осъжда използването на деца войници от „Ислямска държава“, както и от „Отрядите за народна защита“ – кюрдските полицейски и военни сили в Сирия, и всички други страни, включително правителството на Сирия;
 16. приветства водещата роля на ЕС и неговите държави членки по отношение на международната хуманитарна реакция; остава загрижен, обаче, че действията на международната общност все още не могат да отговорят на хуманитарните

потребности на населението; призовава международната общност да увеличи допълнително хуманитарните си усилия, особено в контекста на тежка зима; настоятелно призовава всички донори да изпълнят своите обещания и да предоставят помощ по бърз начин; призовава за увеличаване на вноските на ЕС за хуманитарните програми на ООН и за засилване на сътрудничеството им с международни организации;

17. приветства новата стратегия на ЕС „Елементи за регионална стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и заплахата от „Ислямска държава“ (Дайш)“, и по-специално пакета от мерки на стойност 1 млрд. евро за „подпомагане на възстановяването на мира и сигурността, твърде дълго рушени от тероризма и насилието“, както заяви заместник-председателят/върховен представител; подчертава факта, че конфликтите в региона не следва да бъдат възприемани като част от борбата срещу тероризма, а по-скоро като борба за законните стремежи на народите в региона, формулирани през 2011 г. като „хляб, свобода, социална справедливост и зачитане на човешкото достойнство“;
18. подкрепя съсредоточаването на вниманието, в новата стратегия на ЕС, върху образованието и обучението; изразява загриженост, че тази стратегия се разглежда основно като мярка за борба с тероризма, предвид факта, че образованието е право и важно средство за защита на децата — както момчетата, така и момичетата;
19. желае да получи разяснения относно плановете на ЕС за засилване на сътрудничеството в борбата срещу тероризма с държавите в региона, както се предлага в новата регионална стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, и относно определянето на капацитета на „държавите партньори“ да изпълнят показателите за правата на човека и гражданските и политическите свободи и последиците от неуспеха им в тази област;
20. подкрепя усилията на заместник-председателя/върховен представител да подобри координацията на помощта, предоставяна от институциите на ЕС и държавите членки; призовава за укрепване на бюро на ЕС в Газиантеп, Турция, и откриването на бюро на ЕС в Ербил, Северен Ирак, с цел да се подобри ефективността и видимостта на действията на ЕС на място, включително по-добра координация на хуманитарната помощ и помощта за развитие и подкрепа на независими организации на гражданското общество, по-специално независими медийни организации;
21. призовава държавите членки да вземат предвид призива на Върховния комисар на ООН за бежанците за много по-силен ангажимент за споделяне на тежестта, за да се даде възможност на сирийските бежанци да намерят защита извън региона в непосредствено съседство посредством презаселване и хуманитарни програми за приемане, улеснено събиране на семейства или по-гъвкави визови правила; призовава държавите членки да ускорят обработването на молбите за убежище от нарастващия брой сирийски бежанци, които бягат от зоните на конфликт; подчертава особената необходимост да се обърне внимание на тези, които са в специфично положение на уязвимост, като например сериозни медицински

- нужди, сексуалност, пол и наличие на увреждане; призовава ЕС да разреши трагичния въпрос със смъртоносните пътувания през Средиземно море; призовава държавите членки да гарантират, че поне 5 % от бежанците от Сирия имат достъп до закрила извън региона през 2015 г. и че най-уязвимите бежанци са приоритет и се гарантират пълните им права в съответствие с Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.;
22. осъжда систематичното нарушаване на Женевската конвенция от държави членки по отношение на сирийски бежанци, по-специално посредством понякога грубото отблъскване на сирийски граждани, търсещи убежище, на сухопътните и морските граници от България, Испания, Гърция и Кипър, без да им се позволява да подадат заявления за предоставяне на убежище;
 23. призовава йорданското правителство да спре принудителното изселване и отказите за влизане на палестинските бежанци, идващи от Сирия;
 24. изразява съжаление относно факта, че всичките четири съседни на Сирия държави са отказали на сирийците сигурен правен статут;
 25. осъжда целенасоченото възпрепятстване на опитите за предоставяне на хуманитарна помощ в Сирия и призовава всички страни в конфликта да зачитат международното хуманитарно право и правата на човека, да улеснят предоставянето на хуманитарна помощ и подкрепа чрез всички възможни канали, включително през границите и фронтовите линии, и да гарантират безопасността на всички членове на медицинския персонал и хуманитарните работници в съответствие с различните резолюции на Съвета за сигурност на ООН по този въпрос;
 26. изразява съжаление, че сирийското правителство продължи да не спазва Резолюцията на Съвета за сигурност на ООН от 2 февруари 2014 г., в която се настоява за безопасен, безпрепятствен достъп за хуманитарната помощ през границите на Сирия и фронтовите линии; изразява дълбоко съжаление относно факта, че Резолюцията на Съвета за сигурност на ООН от 14 юли 2014 г., с която се разрешава на агенциите на ООН и на партньорите по изпълнението да предоставят помощ през границите на Сирия без разрешение на правителството, все още се нарушава от страна на сирийското правителство;
 27. изразява убеждение, че незабавната хуманитарна помощ и защита трябва да бъде допълнена от дългосрочни стратегии в подкрепа на социално-икономическите права и възможностите за препитание на завръщащите се и вътрешно разселените лица, с цел да им се предостави възможност да избират трайни решения, които да са подходящи за техните нужди;
 28. подчертава необходимостта от отдаване на предимство и разширяване на предоставянето на съдействие, включително специализирани медицински услуги и психологическа подкрепа за жените и момичетата;
 29. изразява особена загриженост за съдбата на обсадения и гладуващ лагер за палестински бежанци Ярмук в Южен Дамаск, Сирия, където на повече от 18 000

палестински бежанци е отказан достъп до хуманитарна помощ през по-голямата част от периода от 2012 г. насам и който се намира под обсада от страна на контролирани от сирийското правителство милиции;

30. още веднъж осъжда насилието и убийствата срещу ЛГБТ лица в региона, извършвани при пълна безнаказаност; посочва, че ЛГБТ лицата в региона са в особено уязвима позиция предвид ограничената подкрепа от семейството и общността и ограничената защита от страна на правителството, както и факта, че тяхната безопасност остава изложена на риск в бежанските общности и в някои приемащи общества; призовава иракското правителство, делегацията на ЕС в Ирак и посолствата на държавите — членки на ЕС в региона да предоставят защита на ЛГБТ лицата и да ускорят прякото презаселване на тези ЛГБТ лица, които бягат от съображения за безопасност;
31. продължава да изразява загриженост по повод на използването и експлоатацията на нефтени находища и съответната инфраструктура от ИД и свързаните с нея групи, което дава възможност на ИД да генерира значителни приходи, и настоятелно призовава всички страни да спазват резолюциите на Съвета за сигурност на ООН 2161 (2014 г.) и 2170 (2014 г.), които осъждат всяка търговия, пряка или косвена, с ИД и свързаните с нея групи; призовава ЕС да наложи по-строги санкции, с цел да се предотврати продажбата на петрол от страна на „Ислямска държава“; призовава ЕС да наложи санкции на всички онези (правителства и публични или частни дружества), участващи в транспорта, преработването, рафинирането и търговията с петрол, добит в контролирани от ИД райони, едновременно със строг контрол над финансовите потоци, с цел да се предотвратят икономически дейности и използването на данъчни убежища от страна на ИД;
32. призовава за по-строг контрол на оборудването, изпращано в Ирак през Турция, което се използва за изграждане на мобилни петролни рафинерии, и за по-добра координация между Турция, регионалното правителство на Кюрдистан и иракските органи за борба срещу контрабандата в региона; приветства мерките, обявени през август 2014 г. от Кувейт за предотвратяване на финансирането на „Ислямска държава“ от частни лица в джамии и насочване на хуманитарната помощ чрез установени благотворителни организации; повтаря призива си за пълно прилагане на санкциите на ЕС срещу приходите от нефт за сирийското правителство; приветства забраната на ЕС върху износа на горива за военновъздушните сили на Сирия от декември 2014 г. насам;
33. подчертава, че ИД представлява преди всичко и най-вече последицата от, а не причината за настоящите сътресения, погълнали Близкия изток и териториите отвъд него; подчертава, че в основата на появата на ИД са продължилите дълго време нарушения на правата на човека и безнаказаност, див капитализъм, повсеместна корупция, сектантство, маргинализация и дискриминация срещу цели групи, по-специално сунитските араби, които са в непривилегировано социално положение, както и дългогодишните външни манипулации и намеса от страна на регионални и западни участници; поради това счита, че за ефективен отговор от страна на международната общност на безнравствените деяния и

характер на ИД е необходим колективен, приобщаващ и стратегически план на действие, законосъобразен от гледна точка на международното право;

34. подчертава, че регионалната стратегия на ЕС за борба срещу ИД следва правилно да идентифицира дълбоките социално-икономически, културни и политически корени на явлението ИД и да насочи вниманието си към тях, както същевременно е свързана с насърчаването на дългосрочно политическо решение на сирийския конфликт, с подкрепа за приобщаващ, отговорен и демократичен Ирак, и следва да отчита интересите на всички засегнати групи от населението;
35. отново отправя призив за постигане на устойчиво решение на конфликта в Сирия чрез приобщаващ и воден от Сирия политически процес въз основа на комуникетото от Женева от юни 2012 г.; изразява съжаление за това, че т.нар. конференция „Женева 2“ от януари 2014 г. не доведе до осезаеми резултати;
36. изразява пълната си подкрепа за усилията на специалния пратеник на ООН за Сирия в стремежа за местно прекратяване на военните действия и прилагането на хуманитарни паузи от всички страни, за да се дава възможност за доставяне на хуманитарна помощ;
37. изразява убеждението, че не може да има устойчив мир в Сирия и в Ирак, без да се потърси отговорност за сериозните престъпления, извършени от всички страни по време на конфликта; изразява дълбоко съжаление относно факта, че Русия и Китай наложиха вето на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН, която щеше да отнесе въпроса за положението в Сирия пред Международния наказателен съд на 22 май 2014 г., макар и останалите 13 членове на Съвета за сигурност на ООН да подкрепиха сезирането; повторно отправя своя призив за сезирането на Международния наказателен съд за положението в Сирия и подкрепя всички инициативи в тази насока;
38. счита, че успехът и привлекателността на ИД и другите джихадистки групи, включително за няколкото хиляди европейски бойци джихадисти, е също резултат и от погрешни политики, провеждани от западни и регионални участници, като се започне от подкрепата за групировки, които пропагандират екстремистки и свързани с насилие тълкувания на салафистката идеология, агресивната война срещу Ирак и се стигне до сериозните, широко разпространени и систематични нарушения на правата на човека, извършени срещу сунитските араби от сирийския режим, ползващ се с фактическа безнаказаност от началото на сирийската революция през 2011 г.;
39. призовава за нова европейска политика на открито признаване на миналите грешки, включително програмите за извънредно предаване и изтезания и съучастието в нарушения на правата на човека, извършени в контекста на т.нар. „война срещу тероризма“, както и за активна политика за преразглеждане на различните форми на дискриминация срещу европейското мюсюлманско население, а също и да се противодейства на новата вълна от настроения срещу мюсюлмани в Европа;
40. счита, че драматичната нестабилност в южните съседи на ЕС изисква

безпрецедентни политически мерки от ЕС и че кюрдският регион, и по-специално Северен Ирак, придобива особено значение като възможен фактор за стабилност и намаляване на напрежението и трябва да бъде подсилен в тази роля; призовава също така за преразглеждане на политиката относно Саудитска Арабия, за да се прикани настоятелно правителството да инициира фундаментални реформи на държавната доктрина и държавните институции, както и да прекрати всяка подкрепа за упражняващи насилие ислямистки групи от лица в Саудитска Арабия; напълно подкрепя всички усилия на ЕС, насочени към разрешаването на дългогодишния ядрен конфликт с Иран, и счита, че Палестинската власт следва да бъдат подкрепяна във всички усилия за повишаване на равнището на признаване на държавността на международно равнище;

41. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията, специалния представител на ЕС за правата на човека, правителствата и парламентите на държавите членки, правителството и Съвета на представителите на Ирак, регионалното правителство на Кюрдистан, генералния секретар на ООН, Съвета на ООН по правата на човека, както и на всички участващи в конфликта в Сирия страни.